

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2022. december 1. *

„Előzetes döntéshozatal – 2011/7/EU irányelv – A kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépés – A 2. cikk 1. pontja – A »kereskedelmi ügyletek« fogalma – Az adós késedelmes fizetése esetén a hitelezőnél felmerülő behajtási költségek megtérítése – 6. cikk – Legalább 40 eurós átalányösszeg – Egyazon szerződés keretében teljesített több termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás ellenértékének késedelmes megfizetése”

A C-419/21. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (varsói kerületi bíróság, Lengyelország) a Bírósághoz 2021. július 8-án érkezett, 2021. június 21-i határozatával terjesztett elő

az **X sp. z o.o. sp.k.**

és

Z

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: N. Piçarra, tanácselnökként eljárva (előadó), N. Jääskinen és M. Gavalec bírák,

főtanácsnok: A. M. Collins,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- Z képviseletében A. Moroziewicz adwokat,
- a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében M. Brauhoff és G. Gattinara, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: lengyel.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2011. február 16-i 2011/7/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2011. L. 48., 1. o.; helyesbítések: HL 2012. L. 233., 1. o.; HL 2015. L. 218., 82. o.) 2. cikke 1. pontjának és 6. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az X sp. z o.o. sp.k. és Z között, egyazon szerződés keretében egymást követő késedelmes kifizetések következtében felmerült behajtási költségek átalány-kártérítése iránti kérelem tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2011/7 irányelv (3), (17), (19) és (22) preambulumbekzdése értelmében:
„(3) A gazdasági szereplők vagy a gazdasági szereplők és hatóságok közötti kereskedelmi ügyletekben a fizetésre gyakran csak a szerződésben szereplő vagy az általános szerződési feltételekben megállapított határidőt követően kerül sor. Annak ellenére, hogy az árukat átadták, illetve a szolgáltatásokat teljesítették, számos vonatkozó számlát csak jóval a határidő után egyenlítenek ki. A késedelmes fizetés hátrányosan érinti a vállalkozások likviditását, és bonyolultabbá teszi pénzügyi gazdálkodásukat. Versenyképességüket és nyereségességüket is érinti, ha a hitelezőnek a késedelmes fizetés miatt külső finanszírozást kell igénybe vennie. [...]
[...]
(17) Késedelmi kamat felszámítása céljából az adós fizetése késedelmesnek tekintendő, amennyiben a hitelező az esedékesség napján nem rendelkezik a tartozás összegével, feltéve, hogy ő maga teljesítette jogszabályi és szerződéses kötelezettségeit.
[...]
(19) A késedelmes fizetés előnytelenné tétele érdekében a késedelmes fizetés következtében felmerült behajtási költségeikért a hitelezőknek nyújtott méltányos kártérítést kell biztosítani. A behajtási költségeknek a késedelmes fizetés következtében felmerülő adminisztratív költségek megtérítését, valamint a felmerülő belső költségeikért fizetendő kártérítést is fedezniük kell, amelynek érdekében ennek ezen irányelvnek egy rögzített minimumösszeget kell meghatároznia, amelyhez a késedelmi kamatot hozzá kell adni. Egy rögzített összegű kártérítés a behajtáshoz kapcsolódó adminisztratív és belső költségek korlátozására irányul. [...]

[...]

(22) Ez az irányelv nem akadályozza meg a részletfizetéseket, illetve a szakaszos fizetéseket. Azonban mindegyik részletet vagy kifizetést a megállapított feltételek szerint kell megfizetni és azokra az ezen irányelvben meghatározott késedelmes fizetésre vonatkozó szabályok alkalmazandók.”

4 Ezen irányelv „Tárgy és hatály” című 1. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőket írja elő:

„(1) Ezen irányelv célja a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépés a belső piac megfelelő működésének biztosítása érdekében, ily módon ösztönözve a vállalkozások, különösen pedig a [kis- és középvállalkozások (kkv-k)] versenyképességét.

(2) Ez az irányelv a kereskedelmi ügyletek ellenértékének kiegyenlítéseként teljesített valamennyi fizetésre vonatkozik.”

5 Az említett irányelv 2. cikke értelmében:

„Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. »kereskedelmi ügyletek«: vállalkozások, illetve vállalkozások és hatóságok között lebonyolított olyan ügyletek, amelyek tárgya fizetés ellenében áruk adásvétele vagy szolgáltatások nyújtása;

[...]

4. »késedelmes fizetés«: a szerződéses vagy törvényes fizetési határidőn belül nem teljesített fizetés, és ha a 3. cikk (1) bekezdésében vagy a 4. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételek teljesülnek;

[...]”

6 Az irányelvnek „A vállalkozások és a hatóságok közötti ügyletek” című 4. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„A tagállamok biztosítják, hogy azon kereskedelmi ügyletekben, amelyekben az adós egy hatóság, a (3), (4) vagy (6) bekezdésben meghatározott időtartam lejártakor a hitelező külön fizetési felszólítás nélkül legyen jogosult a törvényes késedelmi kamatra, amennyiben teljesülnek az alábbi feltételek:

a) a hitelező teljesítette szerződéses és jogszabályi kötelezettségeit; és

b) a hitelező nem kapta kézhez időben az esedékes összeget, kivéve, ha az adós nem felel a késedelemért.”

7 A 2011/7 irányelv „Fizetési ütemezés” című 5. cikke értelmében:

„Ez az irányelv nem sértheti a feleknek az alkalmazandó nemzeti jog idevágó rendelkezései szerinti, részletekben történő fizetést lehetővé tevő fizetési ütemezésre vonatkozó jogát. Ebben az esetben – ha egy részlet nem kerül kifizetésre a megállapodás szerinti időpontban – az ezen irányelvben említett kamat és kártérítés csak az esedékes részösszeg tekintetében számítható fel.”

8 Ezen irányelvnek „A behajtási költségek megtérítése” című 6. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben kereskedelmi ügyletekben a 3. vagy a 4. cikkel összhangban késedelmi kamat válik esedékessé, a hitelező jogosult az adóstól legalább 40 [euró] összegű átalány megfizetését követelni.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett átalányösszeg külön fizetési felszólítás nélkül, a hitelező számára felmerült behajtási költségekért kártérítésként váljon esedékessé.

(3) A hitelező az (1) bekezdésben említett átalányösszeget felül jogosult megfelelő kártérítésre az adós késedelmes fizetése következtében felmerült és az átalányösszeget meghaladó összes fennmaradó behajtási költsége miatt. E költségek közé tartozhatnak többek között az ügyvéd vagy behajtással foglalkozó cég megbízása miatt felmerülő költségek.”

9 Az említett irányelv „Tisztességtelen szerződési feltételek és gyakorlatok” című 7. cikkének (1) bekezdése a következőket mondja ki:

„A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a szerződéses vagy a gyakorlatban alkalmazott, a fizetési határnapra vagy határidőre, a késedelmi kamatlábra vagy a behajtási költségek megtérítésére vonatkozó feltétel ne legyen végrehajtható, vagy arra hivatkozással kártérítési igényt lehessen támasztani, amennyiben ez a hitelező számára súlyosan hátrányos.

Annak megállapításakor, hogy valamely szerződéses feltétel vagy gyakorlat az első albekezdés értelmében súlyosan hátrányos-e a hitelező számára, minden körülményt figyelembe kell venni, ideértve:

[...]

c) olyan objektív ok fennállását, amely miatt az adós eltért [...] a 6. cikk (1) bekezdésében említett átalányösszegetől.”

A lengyel jog

10 A 2013. március 8-i ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó túlzott késedelmek elleni küzdelemről szóló törvény) egységes szerkezetbe foglalt változata (Dz. U., 2021, 424. tétel; a továbbiakban: 2013. március 8-i törvény) úgy határozza meg a „kereskedelmi ügylet” fogalmát, mint „a 2. cikkben említett felek által gazdasági tevékenységükkel összefüggésben kötött olyan szerződések, amelyek tárgya fizetés ellenében áruk adásvétele vagy szolgáltatások nyújtása”.

11 Az említett törvény 8. cikkének (1) bekezdése szerint:

„Azon kereskedelmi ügyleteknél, amelyekben az adós közjogi jogalany, a hitelező felszólítás nélkül jogosult a kereskedelmi ügyletekben bekövetkező késedelemhez kapcsolódó törvényes kamatokra a pénzbeli szolgáltatás esedékessé válásának napjától a kifizetés napjáig terjedő időszakra, ha a következő feltételek együttesen teljesülnek:

1) a hitelező teljesítette a szolgáltatását;

2) a hitelező a szerződésben rögzített határidőn belül nem kapta meg a kifizetést.”

12 Ugyanezen törvény 10. cikkének 1.-3. bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„1. A hitelező azon naptól kezdve, amikor megszerzi a 7. cikk 1. bekezdése vagy a 8. cikk 1. bekezdése szerinti kamatokra való jogosultságot, jogosult arra, hogy az adóstól felszólítás nélkül a behajtási költségekért az alábbi összegeknek megfelelő kártérítést kapjon:

1) 40 euró – amennyiben a pénzbeli szolgáltatás értéke nem haladja meg az 5000 lengyel zlotyt (PLN) [(hozzávetőleg 1070 euró)];

2) 70 euró – amennyiben a pénzbeli szolgáltatás értéke meghaladja az 5000 PLN-t, de nem éri el az 50 000 PLN-t [(hozzávetőleg 10 700 euró)];

3) 100 euró – amennyiben a pénzbeli szolgáltatás értéke eléri vagy meghaladja az 50 000 PLN-t.

[...]

2. A hitelező az 1. bekezdésben említett összegen felül jogosult megfelelő kártérítésre a számára felmerült és az említett összeget meghaladó fennmaradó behajtási költség miatt.

3. A 11. cikk 2. bekezdésének 2) pontjára is figyelemmel az 1. bekezdésben említett összegre való jogosultság az adott ügylet tekintetében áll fenn.”

13 A 2013. március 8-i törvény 11. cikke értelmében:

„1. A kereskedelmi ügyletben részt vevő felek a szerződésükben ütemtervet hozhatnak létre a pénzbeli szolgáltatás részletekben történő teljesítésére, feltéve, hogy egy ilyen ütemterv létrehozása nem nyilvánvalóan visszaélészerű a hitelező tekintetében.

2. Amennyiben a kereskedelmi ügyletben részt vevő felek a szerződésükben rögzítették, hogy a pénzbeli szolgáltatást részletekben teljesítik:

1) a 7. cikk 1. bekezdésében vagy a 8. cikk 1. bekezdésében említett kamatokra,

2) a 10. cikk 1. bekezdésében említett összegre és a 10. cikk 2. bekezdésében említett, felmerült behajtási költségek visszatérítésére való jogosultság

az egyes meg nem fizetett részletek tekintetében keletkezik.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

14 X, egy lengyel jog szerinti társaság, szerződést kötött Z-vel, egy állami kórházzal, amelynek értelmében előre meghatározott ütemezés szerint egymást követően gyógyászati termékeket kellett értékesítenie Z-nek. Minden egyes szállítmányt 60 napon belül kellett kifizetni.

15 Mivel Z tizenkét egymást követő termékértékesítés ellenértékéért esedékes összegeket nem fizette meg időben, X keresetet nyújtott be a Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie-hoz (varsói kerületi bíróság, Lengyelország), a kérdést előterjesztő bírósághoz, amelyben azt kérte,

hogy a bíróság a 2013. március 8-i törvény alapján kötelezze Z-t, hogy a behajtási költségek címén fizessen neki átalány-kártérítést a legalább 40 eurós átalányösszeg tizenkétszeresének megfelelő összegben, azaz 480 euróban.

- 16 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy azt kell eldöntenie, hogy egyazon szerződés keretében az adós minden egyes késedelmes fizetése jogot keletkeztet-e a behajtási költségek címén a legalább 40 eurós átalányösszeg megfizetésére, vagy hogy ez az összeg egyszer fizetendő-e, a késedelmes fizetések számától függetlenül. Úgy véli, hogy a 2013. március 8-i törvénynek az alapügyre történő alkalmazása a második megoldás elfogadásához vezet, mivel e törvény 10. cikkének (3) bekezdése azt írja elő, hogy az átalányösszeg minden egyes „kereskedelmi ügylet” tekintetében fizetendő.
- 17 E bíróság ugyanakkor megjegyzi, hogy az említett törvény 4. cikkének 1) pontja a 2011/7 irányelv 2. cikkének 1. pontjától eltérően kifejezetten „szerződésként” határozza meg a „kereskedelmi ügylet” fogalmát, ily módon az alapügy megoldása előzetesen ezen utóbbi rendelkezés, valamint ezen irányelv 6. cikke (1) bekezdésének értelmezését feltételezi.
- 18 E körülmények között a Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (varsói kerületi bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- „1) Úgy kell-e értelmezni a [2011/7 irányelv] 6. cikkének (1) bekezdését, hogy az olyan szerződés esetében, amelyben a felek több termékértékesítésről, valamint az egyes értékesítések tekintetében az azok után meghatározott határidőn belüli fizetésről rendelkeztek, a legalább 40 euró összegű átalány az egyes értékesítések utáni valamennyi késedelmes fizetés után jár, vagy az uniós jog kizárólag azt követeli-e meg, hogy a 40 euró összegű átalányt a több értékesítést magában foglaló teljes kereskedelmi ügylet alapján biztosítsák a hitelező részére, függetlenül az egyes értékesítések utáni késedelmes fizetések számától?
- 2) A [2011/7 irányelv] 2. cikkének 1. pontja értelmében vett kereskedelmi ügyletnek minősül-e az olyan termékértékesítésre vonatkozó szerződés, amelynek alapján az eladó köteles a megrendelő részére az e szerződésben megállapított áron meghatározott mennyiségű árut értékesíteni, ugyanakkor a megrendelő jogosult egyoldalúan megállapítani a szerződés tárgyát képező értékesítések teljesítését képező egyes határidőket és mennyiségeket, beleértve a szerződés tárgyát képező áruk egy részéről való lemondás lehetőségét is, anélkül, hogy az bármilyen hátrányos következménnyel járna, és amely szerződés alapján a megrendelő köteles az értékesítés egyes részeiért az áruk adott részének átvételétől számított meghatározott határidőn belül fizetni, vagy pedig a megrendelő által jelzett igényekből eredő részadásvételek mindegyike az irányelv értelmében vett külön kereskedelmi ügyletnek minősül-e, annak ellenére, hogy a nemzeti jog értelmében nem tekinthetők külön szerződésnek?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

A második kérdésről

- 19 Az elsőként vizsgálandó második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 2011/7 irányelv 2. cikkének 1. pontját úgy kell-e értelmezni, hogy az abban szereplő „kereskedelmi ügyletek” fogalma az egyazon szerződés teljesítése keretében megvalósított minden egyes termékértékesítésre, vagy pedig kizárólag az egymást követő termékértékesítésekre irányuló szerződésre vonatkozik.
- 20 E tekintetben emlékeztetni kell egyrészt arra, hogy a 2011/7 irányelv az 1. cikkének (2) bekezdése értelmében a „kereskedelmi ügyletek” ellenértékének kiegyenlítéseként végrehajtott valamennyi fizetésre alkalmazandó, másrészt pedig arra, hogy e fogalmat ezen irányelv 2. cikkének 1. pontja tágan úgy határozza meg, mint „vállalkozások, illetve vállalkozások és hatóságok között lebonyolított olyan ügyletek, amelyek tárgya fizetés ellenében áruk adásvétele vagy szolgáltatások nyújtása” (2022. október 20-i BFF Finance Iberia ítélet, C-585/20, EU:C:2022:806, 21. pont).
- 21 Mivel a 2011/7 irányelv 2. cikkének 1. pontja a jelentésének és hatályának meghatározása érdekében nem tartalmaz kifejezett utalást a tagállamok jogára, e rendelkezést önállóan és egységesen kell értelmezni, egyidejűleg figyelembe véve az említett rendelkezés szövegét, e fogalmat magában foglaló rendelkezés kontextusát, valamint e rendelkezés, illetve azon uniós jogi aktus által követett célt, amelybe illeszkedik (lásd ebben az értelemben: 2020. július 9-i RL [A késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló irányelv] ítélet, C-199/19, EU:C:2020:548, 27. pont; 2020. november 18-i Techbau ítélet, C-299/19, EU:C:2020:937, 38. pont).
- 22 Ami a 2011/7 irányelv 2. cikke 1. pontjának szövegét illeti, a „[bármely] ügylet” kifejezés használata nyilvánvalóvá teszi, hogy a „kereskedelmi ügyletek” fogalmát tágan kell értelmezni, amint arra a jelen ítélet 20. pontja emlékeztet, következésképpen az nem szükségszerűen esik egybe a „szerződés” fogalmával.
- 23 E rendelkezés két feltételt határoz meg ahhoz, hogy valamely ügylet „kereskedelmi ügyletnek” minősüljön. Ennek az ügyletnek egyrészt vállalkozások, illetve vállalkozások és hatóságok között kell létrejönnie. Másrészt fizetés ellenében áruk adásvételét vagy szolgáltatások nyújtását kell eredményeznie (lásd ebben az értelemben: 2022. október 20-i BFF Finance Iberia ítélet, C-585/20, EU:C:2022:806, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 24 Következésképpen, ha a felek ugyanazon szerződés keretében olyan egymást követő termékértékesítésekről vagy szolgáltatásnyújtásokról állapodtak meg, amelyek mindegyike fizetési kötelezettséget keletkeztet az adós terhére, az ezen irányelv 2. cikkének 1. pontjában előírt két feltétel teljesül ahhoz, hogy az e szerződés alapján teljesített minden egyes termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás az e rendelkezés értelmében vett kereskedelmi ügyletnek minősüljön.
- 25 A 2011/7 irányelv rendszere megerősíti, hogy az uniós jogalkotónak nem állt szándékában, hogy a „kereskedelmi ügylet” fogalma és a „szerződés” fogalma egybeessen. Ugyanis, amint arra a jelen ítélet 20. pontja emlékeztet, ezen irányelv 1. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az irányelv „a kereskedelmi ügyletek ellenértékének kiegyenlítéseként teljesített valamennyi fizetésre vonatkozik”, függetlenül attól, hogy ezen ügyletek megfelelnek-e egy adott szerződésnek, vagy sem. Ennélfogva a „kereskedelmi ügylet” fogalmának a „szerződés” fogalmával egybeeső, megszorító értelmezése ellentétes lenne az említett irányelv tárgyi hatályának meghatározásával.

- 26 Ami a 2011/7 irányelv céljait illeti, amely elsődlegesen a hitelező késedelmes fizetéssel szembeni védelmére, és a késedelmes fizetés visszaszorítására irányul, semmi nem utal arra, hogy a „kereskedelmi ügylet” fogalmának szükségképpen meg kell egyeznie a „szerződés” fogalmával.
- 27 A fentiekre tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2011/7 irányelv 2. cikkének 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy az abban szereplő „kereskedelmi ügyletek” fogalma az egyazon szerződés teljesítése keretében egymást követően megvalósított minden egyes termékértékesítésre, illetve szolgáltatásnyújtásra vonatkozik.

Az első kérdésről

- 28 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2011/7 irányelv 4. cikkével összefüggésben értelmezett 6. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy amennyiben egyazon szerződés egymást követő termékértékesítéseket vagy szolgáltatásnyújtásokat ír elő, amelyek mindegyikét meghatározott határidőn belül kell megfizetni, a hitelező behajtási költségeinek megtérítése címén fizetendő legalább 40 eurós átalányösszeg minden egyes késedelmes fizetés után esedékes, vagy pedig a késedelmes fizetések számától függetlenül egyszer fizetendő.
- 29 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy a 2011/7 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése annak biztosítására kötelezi a tagállamokat, hogy amennyiben kereskedelmi ügyletekben késedelmi kamat válik esedékessé, a hitelező jogosult legyen az adóstól legalább 40 euró átalányösszeg megfizetését követelni a behajtási költségek megtérítése címén. Ezenkívül e cikk (2) bekezdése annak biztosítására kötelezi a tagállamokat, hogy ez a minimális átalányösszeg automatikusan, az adósnak küldött fizetési felszólítás hiányában is, a hitelező részéről felmerült behajtási költségekért kártérítésként váljon esedékessé. Végül az említett cikk (3) bekezdése elismeri a hitelező azon jogát, hogy az említett legalább 40 eurós átalányösszeget felül az adós késedelmes fizetése következtében felmerült és az átalányösszeget meghaladó összes behajtási költsége tekintetében megfelelő kártérítést követeljen.
- 30 A „késedelmes fizetés” fogalmát, amely alapját képezi a hitelező azon jogosultságának, hogy ne csak törvényes kamatokot követeljen az adóstól a 2011/7 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése alapján, hanem ezen irányelv 6. cikkének (1) bekezdése értelmében egy legalább 40 eurós átalányösszeget is, az említett irányelv 2. cikkének 4. pontja úgy határozza meg, mint a szerződéses vagy törvényes fizetési határidőn belül nem teljesített fizetést. Mivel ez az irányelv az 1. cikke (2) bekezdésének megfelelően kiterjed „a kereskedelmi ügyletek ellenértékének kiegyenlítéseként teljesített valamennyi fizetésre”, a „késedelmes fizetés” e fogalma minden egyes egyedileg figyelembe vett kereskedelmi ügyletre alkalmazandó (lásd ebben az értelemben: 2022. október 20-i BFF Finance Iberia ítélet, C-585/20, EU:C:2022:806, 28. pont).
- 31 Másodszor, a 2011/7 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése úgy határozza meg a 40 eurós minimális átalányösszeg esedékességének feltételeit, hogy a vállalkozások és hatóságok közötti kereskedelmi ügyletek tekintetében ezen irányelv 4. cikkére hivatkozik. E cikk (1) bekezdése értelmében a tagállamok biztosítják, hogy e kereskedelmi ügyletekben azon hitelező, aki teljesítette a kötelezettségeit és nem kapta kézhez időben az esedékes összeget, az említett cikk (3), (4) vagy (6) bekezdésében meghatározott időtartam lejártakor fizetési felszólítás nélkül legyen jogosult a késedelmes fizetés utáni késedelmi kamatra, kivéve ha az adós nem felel a késedelemért (2022. október 20-i BFF Finance Iberia ítélet, C-585/20, EU:C:2022:806, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 32 A fentiekből egyrészt az következik, hogy a 2011/7 irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében előírt, késedelmes fizetés miatti törvényes kamatok követeléséhez, valamint az ezen irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében előírt minimális átalányösszeghez való jog az ezen irányelv 2. cikkének 4. pontja értelmében vett „késedelmes fizetés” miatt keletkezik, és így az egyedileg figyelembe vett „kereskedelmi ügyletekhez” kapcsolódik. Másrészt e törvényes kamatok, akárcsak ezen átalányösszeg, automatikusan esedékessé válnak az ugyanezen irányelv 4. cikkének (3), (4) és (6) bekezdésében előírt fizetési határidő lejártakor, feltéve hogy az e cikk (1) bekezdésében foglalt feltételek teljesülnek. A 2011/7 irányelv (17) preambulumbekzdése e tekintetben kimondja, hogy „[a] késedelmi kamat felszámítása céljából az adós fizetése késedelmesnek tekintendő, amennyiben a hitelező az esedékesség napján nem rendelkezik a tartozás összegével, feltéve, hogy ő maga teljesítette jogszabályi és szerződéses kötelezettségeit” (lásd ebben az értelemben: 2022. október 20-i BFF Finance Iberia ítélet, C-585/20, EU:C:2022:806, 32. pont).
- 33 Ami a késedelmi kamatok és a minimális átalányösszeg esedékességének feltételeit illeti, sem a 2011/7 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése, sem 6. cikkének (1) bekezdése nem tesz különbséget aszerint, hogy az értékesített áruk vagy nyújtott szolgáltatások ellenértékeként fizetendő, az esedékességkor nem teljesített kifizetések egyazon szerződésből következnek-e. Ennélfogva e rendelkezések szövege nem támaszthatja alá azt az értelmezést, amely szerint egyetlen szerződés esetén a behajtási költségek megtérítése címén járó legalább 40 eurós átalányösszeg csak egyszer illeti meg a hitelezőt, függetlenül az egyes késedelmes fizetések számától.
- 34 E megállapítást megerősíti a 2011/7 irányelv 5. cikke, amely ezen irányelv alkalmazása szempontjából az alapügyben szóban forgóhoz hasonló esetre vonatkozik. E cikkből – az említett irányelv (22) preambulumbekzdésével összefüggésben értelmezve – ugyanis az következik, hogy amennyiben a felek a részletekben történő fizetést lehetővé tevő fizetési ütemezésben állapodtak meg, a behajtási költségek megtérítése címén legalább 40 eurós átalányösszeg fizetendő az esedékességkor meg nem fizetett minden egyes részösszeg tekintetében.
- 35 Következésképpen a 2011/7 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének szó szerinti és rendszertani értelmezéséből kitűnik, hogy a behajtási költségek megtérítése címén a 40 eurós minimális átalányösszeget meg kell fizetni annak a hitelezőnek, aki teljesítette kötelezettségeit, a kereskedelmi ügylet ellenértékeként esedékességkor ki nem fizetett, számlával vagy azzal egyenértékű fizetési felszólítással tanúsított minden egyes kifizetés tekintetében, ideértve azt az esetet is, ha az egyazon szerződés keretében egymást követően teljesített termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások ellenértékének kiegyenlítése több alkalommal is késedelmes, kivéve ha az adós nem felelős a késedelemért (lásd ebben az értelemben: 2022. október 20-i BFF Finance Iberia ítélet, C-585/20, EU:C:2022:806, 34. pont).
- 36 Harmadszor, a 2011/7 irányelv 6. cikkének ezen értelmezését az irányelv célja is megerősíti. Ezen irányelv 1. cikkének a (3) preambulumbekzdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdéséből ugyanis az következik, hogy az irányelv célja nem csupán az, hogy visszatartsa a késedelmes fizetéseket annak elkerülésével, hogy azok ilyen helyzetben az alacsony vagy fel nem számított késedelmi kamatok miatt pénzügyi szempontból az adós számára vonzóak legyenek, hanem az is, hogy hatékony védelmet biztosítson a hitelező számára a késedelmes fizetéssel szemben, biztosítva számára az általa viselt behajtási költségek lehető legteljesebb mértékű megtérítését. E tekintetben az említett irányelv (19) preambulumbekzdése kimondja, hogy egyrészt a behajtási költségeknek adminisztratív költségek megtérítését, valamint a felmerülő belső költségekért fizetendő kártérítést is fedezniük kell, másrészt pedig az átalányösszeggel történő kártérítésnek a

behajtáshoz kapcsolódó adminisztratív és belső költségek csökkentésére kell irányulnia (lásd ebben az értelemben: 2022. október 20-i BFF Finance Iberia ítélet, C-585/20, EU:C:2022:806, 35. és 36. pont).

- 37 Ebből a szempontból az, hogy az adós az egyazon szerződés keretében egymást követően teljesített termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások tekintetében több késedelmes fizetést halmoz fel, nem járhat azzal a hatással, hogy csökkenti az egyes késedelmes fizetések esetén felmerülő behajtási költségek megtérítése címén fizetendő minimális átalányösszeget. E csökkentés mindenekelőtt megfosztaná hatékony érvényesülésétől a 2011/7 irányelv 6. cikkét, amelynek célja – amint azt az előző pont hangsúlyozza – nem csupán az e késedelmes fizetésektől való visszatartás, hanem az is, hogy „a hitelező számára [a] felmerült behajtási költségekért” kártérítést nyújtson, mivel e költségek azon fizetések és azon összegek számával arányosan nőnek, amelyeket az adós nem teljesít, illetve fizet ki az esedékességkor. Az említett csökkentés továbbá azt jelentené, hogy az adós számára eltérést biztosítanak az említett irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében foglalt átalányösszeghez való jogtól, anélkül hogy ezen eltérést az említett irányelv 7. cikke (1) bekezdése második albekezdésének c) pontja értelmében vett „objektív ok” igazolná. E csökkentés végül azzal járna, hogy az adóst mentesítik az e 6. cikk (1) bekezdésében előírt 40 eurós átalányösszegnek az esedékességkor ki nem fizetett egyes számlák utáni megfizetésére vonatkozó kötelezettségéből eredő pénzügyi teher egy része alól (lásd ebben az értelemben: 2022. október 20-i BFF Finance Iberia ítélet, C-585/20, EU:C:2022:806, 37. pont).
- 38 A fentiekre tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2011/7 irányelv 4. cikkével összefüggésben értelmezett 6. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy amennyiben egyazon szerződés egymást követő termékértékesítéseket vagy szolgáltatásnyújtásokat ír elő, amelyek mindegyikét meghatározott határidőn belül kell megfizetni, a hitelező behajtási költségeinek megtérítése címén fizetendő legalább 40 eurós átalányösszeg minden egyes késedelmes fizetés után esedékes.

A költségekről

- 39 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2011. február 16-i 2011/7/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek 2. cikkének 1. pontját**

a következőképpen kell értelmezni:

az abban szereplő „kereskedelmi ügyletek” fogalma az egyazon szerződés teljesítése keretében egymást követően megvalósított minden egyes termékértékesítésre, illetve szolgáltatásnyújtásra vonatkozik.

- 2) A 2011/7 irányelv 4. cikkével összefüggésben értelmezett 6. cikkének (1) bekezdését**

a következőképpen kell értelmezni:

amennyiben egyazon szerződés egymást követő termékértékesítéseket vagy szolgáltatásnyújtásokat ír elő, amelyek mindegyikét meghatározott határidőn belül kell megfizetni, a hitelező behajtási költségeinek megtérítése címén fizetendő legalább 40 eurós átalányösszeg minden egyes késedelmes fizetés után esedékes.

Aláírások